1936, nr. 68); Pvl. 1938, nr. 78 ja 301, 1939, nr. 21; N. Jacometti, Têtes de Montparnasse (1933); „The Print Collector's Quarterly" (apr. 1936; Basil Burdett); „Le Courrier graphique" 1937, nr. 2 (P. Mornand); J. Genss, E. V. loob gravüüri (mapp, 1937). *V. Em.*

VIISIMAA (end. perekonnanimi kuni 1935 **Visman**), **Aarne (Arnold Peeter)**, ooperilaulja, sünd. 13. XI 1898 vkj. Sangaste v. sepa pojana, õppis Ilmjärve vene kirikukoolis, Otepää progümnaasiumis ja Tartu kommertsgümnaasiumis, mille lõpetas 1920. Muusikalise hariduse omandas ta G. Stahlberg'i õpilasena Tartu konservatooriumis, mille lõpetas 1927. V. on viibinud edasiõppimise otstarbel Saksamaal 1923 ja Viinis 1927. „Vanemuise" teatris oli ta draama- ja operetinäitlejaks a-st 1917 ja lavastas seal hiljemini ka mõned ooperid, kus esines peaosades. Sügisel 1927 siirdus V. Tallinna „Estonia" teatri ooperilauljaks, kellena on esinenud hea eduga lüürilise tenori osades.

Isikl. saadud andmed. *J. A.*

VIITOL, Karl Robert, ooperilaulja, sünd. 10. VI 1888 vkj. Valgas rätsepa ja riideäripidaja pojana, õppis kohalikus T. Grünberg'i progümnaasiumis kuni 1905, lõpetas H. Margens'i (vt. *Suppl.*) raamatupidamiskursused Tartus 1906 ning töötas oma vanemate riideäris. Kunstlaulmist õppis ta Riias (1915—16) ja Itaalias (1924 ja 1926). V. oli asjaarmastaja-näitleja Valga eesti ja läti seltsides, 1914—16 Riia draamateatri näitleja ning teotseb a-st 1918 „Estonia" teatris peamiselt ooperilauljana, täites baritoni ala esimesi osi. Ta on ühtlasi tunnustatud ja hinnatud stiilse oratooriumilauljana. Ka on V. laulnud grammofoniplaatidele eesti laule.

„Teater" 1938, nr. 7; isikl. saadud andmed. *J. A.*

***VIKÁR, Béla**, ungari kirjanik ja rahvaluulekoguja, oli 1920—34 Soome-Ugri kultuurikongresside Ungari peatoimkonna esimees, kellena ta on hõimuliikumises seisnud Ungaris kesksel kohal. V. on ms. tõlkinud eesti luulet ning avaldanud neid luuletõlkeid oma värsiköites „Nevetö rimek" II (Naervad riimid; Budapest, i. a.). Ka on ta Budapestis Ungari-Eesti ja Ungari-Soome Ühingute auliige a-st 1937. *J. Mg.*

***VILBASTE** (end. perekonnanimi kuni 1935 **Vilberg**), **Gustav**, loodusteadlane, oli õpetajaks Tartu poeglastegümnaasiumis ja H. Treffner'i gümnaasiumis 1931—36, toimib looduskaitse inspektorina Tallinnas a-st 1936. — V. on tegelnud taimkatte uurimisega, eriti Põhja-Eestis. Ta poolt avaldatud töist mainitagu veel järgmisi: „Erneuerung der Loodvegetation durch Keimlinge in Ost-Harrien (Estland)" (*Acta* A XVIII$_1$, Tartu, 1929; doktoriväitekiri Viinis omandatud kraadile), „Grundzüge der floristischen Erforschung Estlands. Eine Übersicht bis zum Ende der russischen Herrschaft" (LUS-i Aruanded XXXV, 3/4, Tartu, 1929; eesti keeles Tall. 1939), „Eesti taimeühiskonnad I. Formatsioonid" (*ibid.* XXXVI, 3/4, Tartu, 1929), „Põhja-Eesti saarte taimkattest" I (*ibid.* XXXIX, 3/4, Tartu, 1933), „Kastre-Peravalla looduskaitse reservaadi taimkattest" (Tartu, 1929), „Taimkatte muutumisest raiestikkudel" (Eesti metsanduse aastaraamat IV, Tartu, 1930), „Looduskaitsest metsades" (*ibid.* V, Tartu, 1931), „Metsaolud ja metsatülid Eestis ordu-ajal" (*ibid.* VI, Tartu, 1932), „Eesti loodusmälestusmärke" (Tartu, 1931), „Meie kodumaa taimi rahva käsitluses" I, II (Tartu, 1934—35), „Taimemääraja koolidele" (Tartu, 1936), „Looduskaitse all olevaid taimi" (Tall., 1938) ja „Taimedega värvimisi Eestis" (ERM-i Aastaraamat XIV, Tartu, 1939). V-lt on ilmunud kirjutisi veel maakondi kirjeldavas koguteoses „Eesti" IV (1930; „Pärnumaa"), VI (1934; „Saaremaa") ja VIII (1937; „Läänemaa" üldosa), *Fenno-Ugrica*'s V. B (1936), „Eesti Kirjanduses" jm. V. andis välja ja toimetas populaarteaduslikku ajakirja „Loodusevaatleja" (1930—38) ning on olnud ajakirja „Eesti Looduskaitse" (1938) ja selle järjena ilmunud aastaraamatu „Looduskaitse", ja ajakirja „Loodushoid ja Turism" (a-st 1939) toimetaja.

Isikl. jm. saadud andmed. *T.*

***VILDE, Eduard**, kirjanik, sai 1929 Tartu ülikooli audoktoriks (*dr. phil. h. c.*), suri 26. XII 1933 ukj. Tallinnas. V. jätkas ka oma elu viimaseil a-il oma varemilmunud tööde redigeerimist „Kogutud teoste" jaoks, mille väljaandmine jõudis lõpule 1935, sisaldades 33 köites kõik V. arvestatavamad teosed. Pooleli jäi V-l romaan „Rahva sulased", mille

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 374